

tre *Hovedstadskommuner*. I København indføres Satserne ved selve Lovændringen, medens det for de to andre Kommuner som hidtil overlades til Kommunalbestyrelserne at vedtage, om lignende Fradrag skal anvendes i disse Kommuner. Børnefradraget har hidtil i alle tre Kommuner været 400 Kr. for hvert Barn.

Endvidere indføres den Ændring i Rateskalaen for København, at der af *Indtægter paa 1 000 Kr. og derunder* kun svares 4 Kr. i Skat, hvilket i flere Aar har været praktiseret i Frederiksberg og Gentofte Kommuner og siden Skatteaaret 1940—41 ogsaa i Københavns Kommune. Her er der altsaa alene Tale om at lovfæste en hidtil anvendt Praksis.

Med Hensyn til *Indtægter mellem 1 000 Kr. og 2 000 Kr.* indføres derimod den nye Regel, at der skal svares 4 Kr. af 1 000 Kr. og 7,6 pCt. af Resten mod hidtil 2 pCt. af 1 000 Kr. og 6 pCt. af Resten. Herved foretages en jævn Fordeling over de mellemliggende Indtægtstrin af Forskellen mellem de 4 Kr. og Rateskalaens Skattebeløb af en Skatteindtægt paa 2 000 Kr., der udgør 80 Kr. I øvrigt forbliver Rateskalaen uændret.

Paa samme Maade som med Hensyn til Børnefradragene aabnes der Frederiksberg og Gentofte Kommunalbestyrelser Mulighed for at vedtage, at lignende Regler skal finde Anvendelse ved Beskatningen til disse Kommuner.

Loven har følgende Ordlyd:

»§ 1. Bestemmelsen i § 5 i Lov Nr. 671 af 22. December 1919 om overordentlig Indkomstskat til Københavns og Frederiksberg Kommuner samt om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 110 af 18. April 1910, jfr. Lov Nr. 25 af 30. Januar 1925 § 1, affattes saaledes:

»Det Skatteydere i Henhold til § 9 i Lov Nr. 110 af 18. April 1910 tilkommende *Fradrag i den skattepligtige Indtægt* af 100 Kr. for hvert Barn under 15 Aar forhøjes til:

400 Kr. for 1 Barn,

900 Kr. for 2 Børn,

600 Kr. for hvert Barn ud over 2 Børn.

Endvidere bortfalder den i samme Paragrafs sidste Stykke foreskrevne *Rateskala*, hvorefter den ordinære Indkomstskats Grundbeløb beregnes, og i Stedet sættes følgende ændrede Skala: